

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

CONVIVÈNCIA DIFÍCIL O IMPOSSIBLE

El cas de la vaca sacrificada perquè investia els boletaires és un símptoma clar i greu que hem assolit uns nivells de conflicte sobre els quals cal actuar. Més que un incident puntual i lamentable, és la constatació que hi ha dos mons contraposats que topen i es fan nosa entre ells. Una vaca astorada i nerviosa que es torna agressiva contra uns homes que accedeixen al seu hàbitat (amb conseqüències molt greus per a un d'ells) és un cas suficientment terrible per fer-nos obrir els ulls del que està passant a les muntanyes, sobretot cada cap de setmana. Fins ara ha estat una guerra sorda en la qual les masses urbanes envaien el medi sense cap mirament. La seva falta de cultura rural, d'entendre la vida entre boscos, malgrat que cada dia són més els que hi van per una raó a una altra, sense cap experiència

ni coneixement sobre com s'han de comportar, sense entendre que hi ha persones que hi viuen i en viuen, dels recursos agrícoles i animals que s'hi conreen. I no són ells els invasors, som nosaltres, qualsevol. És un moviment de tribus urbanes que amb fórmules diverses hi acudeixen. S'han multiplicat de forma exponencial en les darreres temporades i generen tota mena d'inconvenients. Tots els que hi van massivament, són humans amb alguna norma vital de comportament incorporada, però a la vista dels fets, sembla que les deixen a casa o adopten alguna mena d'estultícia temporal. No em puc creure que siguin uns inconscients trinxeraires d'uns indrets que ens correspon a tots protegir. Vull pensar que tants anys allunyats de la natura els han fet insensibles a l'entorn que els acull. No podem fer com si res no pas-

sés. Els nostres verals, encara tan autèntics i antics però a la vegada tan accessibles des de nuclis urbans molt habitats, ens posen a la primera línia del seu atac absurd. Les hordes dels rovellons arriben acompanyades dels que volen passar les vacances en unes masies rústiques condicionades pels pagesos per a aquesta finalitat. Al cap de poc, comencen els conflictes socials i les peticions impossibles de complir. Les pudors de femtes d'explotacions properes que hi són des de fa centúries no són grates per als clients de la ruralitat. Les vaques, oïmes després del cas de la de Capolat, com més lluny millor. A alguns ha calgut explicar-los que no tot arreu és un paradís escènic i net de flaires com la Cerdanya. A les nostres comarques, el contacte és molt més «natural», clàssic, simple, fins i tot rústic. Aquí uns forasters de vacan-

ces, allà unes bèsties de corral. Al principi l'atractiu era aquest, però ara el que importa és ser al mig del bosc però amb les comoditats de la ciutat. Un bon spa, piscines de bombolles i tot el que digui la moda de la temporada. Els propietaris de les masies per llogar fan tot el possible per pujar el nivell i oferir indrets increïbles per passar uns dies, però les dues formes de vida no acaben de combinar. Uns agricultors ocupats en l'explotació de les seves propietats, en alguns casos amb mentalitat industrial, o sigui, mirant d'obtenir el màxim rendiment amb el mínim espai de temps. Generant residus de forma inevitable. I al costat els forasters que han pagat per estar a gust. Afortunadament, aquest any el foc no ha estat gaire agressiu. S'han produït pocs incendis però a Montserrat encara troben a fal-

tar les pinasses que van cremar trenta anys enrere. No han aconseguit rebrotar i ara caldrà fer una intervenció artificial amb recursos públics per repoblar. Conduint per les nostres carreteres és fàcil observar les urpades que han deixat les flames en molts indrets. De cop i volta, els pins grans i forts deixen de ser visibles i es canvien per un paisatge verdós de matolls petits o arbusts. Passen els anys i res retorna a l'aspecte anterior. Els incendis forestals són una destrossa equivalent a la que generen els que van a buscar bolets i, més enllà de motius naturals com un llamp, són obra d'accions voluntàries, involuntàries o induïdes per l'acció de les persones. Amb valor i clarividència, cal que algú posi ordre o acabarem convertits en deserts lleugerament verdosos plens de brutícia pertot arreu. Els visitants marxaran per no tornar però els residents hauran de seguir-hi vivint amb el que queda.

REFERÈNDUM? ÉS DE JUSTÍCIA!

TRIBUNA

Lluís Matamala i Ribó

EXPRESIDENT DE LA FUNDACIÓ INDEPENDÈNCIA I PROGRÉS

Les grans manifestacions, que van començar pel juliol del 2010, seguides per les de cada 11 de setembre fins al 2016, han estat una prova evident de força, perseverança, i il·lusió, que han fet ben explícita la voluntat d'ésser del poble de Catalunya, cridant a cor que vols: independència!!! Hi ha, a més, un llarguíssim bagatge històric, que mostra que Catalunya va ser una nació lliure i independent i que vol tornar a ser-ho. Només esmentaré un parell de referències històriques, potser poc conegudes: 1.- L'acta de la Unió Federativa dels Estats de la Corona d'Aragó, al seu article I, deia: L'Estat de Ca-

talunya, el d'Aragó, el de València..., formen confederació política, perpètua i indivisible amb el nom de «Corona d'Aragó». Al seu art. VI, diu: «... El discurs del Tron, en obrir les Corts, es farà en català...». I a l'art. IX, diu: La confederació té per bandera, armes i escut els de Catalunya i com a llengua oficial, per a les relacions internacionals, la catalana. L'Arxiu de la Confederació és a Barcelona. <http://archive.org/stream/losfuerosdecataloocoro>

2.- L'avantpassat de l'actual rei de l'Estat Espanyol, Felip V, de tan trista memòria, signà en 1702 les Constitucions catalanes, que a l'article I deien: «La Nació Catalana és la reunió dels pobles que parlen l'idioma català. El seu territori comprèn: Catalunya, amb els comtats del Rosselló i la Cerdanya, el Regne de València i el Regne de Mallorca...». Art. 3: «El Principat de Catalunya és lliure i independent i per cap concepte pot trencar la seva unitat ni alienar-se...». Desgraciadament, el 1714, per dret de conquesta i pel posterior Decret de Nova Planta, per la força de les armes,

s'aboliren les Constitucions i drets dels catalans, menys una part del dret civil que, actualitzat, encara conservem. No podem passar per alt que a Catalunya, des del 1714, tot i l'horrible repressió subsegüent i continuada i finalment la ferotge franquista, no s'apagà la flama de la reivindicació dels nostres drets i llibertats (Memorial de Greuges de 1760 dirigit al rei, Bases de Manresa de 1892, Estatut de Núria de 1931, Estatut de 1978, etc.). Cal tenir present també els tractats i pactes internacionals ratificats per l'Estat Espanyol i, per tant, vigents: 1.- La Declaració Universal dels Drets Humans, de 10-12-1948, on a l'art. 15 diu: «Tota persona té dret a una nacionalitat. Ningú podrà ésser privat arbitràriament de la seva nacionalitat, ni del dret de canviar de nacionalitat...», i a l'art. 21.3 diu: «La voluntat del poble és el fonament de l'autoritat de l'Estat; aquesta voluntat ha d'expressar-se mitjançant eleccions autèntiques...».

2.- El Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, així com 3.- El

Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, ambdós publicats al BOE el 30-4-1977, on a l'art. 1 diu: «Tots els Pobles tenen el dret de lliure determinació...» 4.- El Conveni Europeu dels Drets Humans, 5.- La Carta Social Europea, etc.

La sentència del Tribunal Internacional de l'Haia de 22-07-2010 afirmà que «La Declaració Unilateral d'Independència de Kosovo era conforme al dret Internacional». Pot consultar-se a:

<http://www.un.org/es/comun/docs/?symbol=A/64/881>. Els tractats i acords internacionals ratificats per l'Estat Espanyol es fonamenten en «el principi democràtic» (en la consideració que la voluntat del poble és la base de l'autoritat pública -art. 21 esmentat- i en el dret dels pobles a la seva lliure determinació) el qual preval per sobre d'«el principi constitucionalista», que decau per sota del «principi democràtic» esmentat. Podem concloure de tot plegat que si partim del fet que Catalunya és una nació (determinada per la història, la cultura, la llengua i, sobretot, la voluntat d'ésser..., etc.) i en fonament als principis jurídics esmentats i d'altres, és viable el legítim exercici del dret al referèndum.

Gorka Knörr
La permanència del cantautor basc
dijous, 24 de novembre - 21:00 h
Sala Petita kursaal

COL·LABORA AMB EL SUPOORT DE

Ministeri d'Educació i Recerca

Ajuntament de Mataró

El Galliner

AICL Iberpenarh

Catalana Occident

Damm

entrades kursaal.cat
938723636

COL·LABORA Regió7